

Paul De Leeuw, Blijf Tot De Zon Je Komt Halen

Je maakt de dagen zo licht om te dragen
En de nachten zo lang want ik kan niet meer slapen

Ik zou nog zoveel willen zeggen
Maar heb alles al zo vaak gezegd
En zij heeft al mijn lieve woorden
Nu al zo vaak naast zich neergelegd
En zij ligt nu te slapen
in de stille ochtendzon
En dan denk ik aan de woorden die ik haar niet zeggen kon.

Blijf, tot de zon je komt halen, bij mij.
Want, wat het leven zo mooi maakt gaat meestal veel te snel voorbij.
Wees niet bang dat het fout zal gaan
Want alleen is er ook niet veel aan
Dus blijf bij mij

Ze doet haar ogen open
Stapt haar bed uit
Trekt haar kleren aan
Ze doet haar haar goed
Poetst haar tanden
Maakt zich klaar om bij me weg te gaan
Nee ze hoeft echt niks te eten, want ze moet nu meteen weg
Maar wanneer ze bij de deur staat, houd ik haar tegen, en ik zeg:

Blijf, tot de zon je komt halen, bij mij.
Want, wat het leven zo mooi maakt gaat meestal veel te snel.
En waar het schip ook standen schat, we zien het wel
Want ik wil alleen maar dat je bij me blijft.

Tot de zon je komt halen, bij mij
Want, wat het leven zo mooi maakt gaat meestal veel te snel voorbij
Wees niet bang dat het fout zal gaan
want alleen is er ook niet veel aan
Dus blijf, blijf, blijf bij mij, tot de zon je komt halen.

Je maakt de dagen zo licht om te dragen.